

Egedy Gergely professzor úr 70 éves!

Professzor úr a 20. század nehéz 50-es éveiben született Budapesten. Tulajdonképpen az egész eddigi élete és pályafutása a magyar fővároshoz kötődik. Budán élő szülei orvosok voltak, de ő nem folytatta ezt a pályát, egyetlen fiútestvére pedig mérnök lett. Az általános iskola elvégzése után középiskolai tanulmányait a budapesti Fazekas Mihály Gimnáziumban folytatta, ahol sok más – később méltán híressé vált – értelmiségi is tanult. Nagyra becsült nagynénje is hosszú évtizedeken keresztül itt tanított magyar nyelvet és irodalmat.

Az érettségi vizsga és a kötelező sorkatonai szolgálat letöltése után az ELTE Bölcsészettudományi Karán angol–történelem szakon tanult tovább. Mindkét tanult szakmája egyformán fontos számára, akár közvetlen (szakmai), akár közvetett (emberi) befolyásról van szó. Egedy Gergelynél ugyanis kevés angolosabb úriember van Budapesten. Ebbe a fogalomba nemcsak a mértéktartás, az udvariasság, a finom humor, hanem a rendkívüli lojalitás is beleértendő. Az utóbbit mi sem bizonyítja jobban, mint hogy a tanár úr 1993 óta (tehát immár három évtizede) megszakítás nélkül oktatója karunknak és jogelőd intézményeinek (Államigazgatási Főiskola, Budapesti Közigazgatási és Államigazgatási Egyetem, Budapesti Corvinus Egyetem, végül pedig a Nemzeti Közszerződési Egyetem). Előtte néhány éven át a Magyar Tudományos Akadémia Szociológiai Intézetében dolgozott. Pályafutását – kiváló angol nyelvtudásának köszönhetően – a Magyar Rádió fordítószerződésénél kezdte. Innen távozva választotta a kutatói, majd az oktatói pályát.

Egedy Gergely oktatási profilja főleg a politikatudományt, a szociológiát és a nemzetközi kapcsolatokat foglalta, illetve foglalja magában. Emiatt nem meglepő, hogy a tanár úr hosszú éveken keresztül az azóta megszűnt Társadalomelméleti Tanszék vezetője volt. Az utóbbi évtizedben pedig az NKE ÁNTK Kormányzástani és Közpolitikai Tanszék oktatója. Törzstagként részt vesz a Közigazgatás-tudományi Doktori Iskola munkájában is. Eddig három doktorandusza védte meg disszertációját. Tanári pályafutása során óraadó oktatóként, illetve témavezetőként dolgozott az ELTE Bölcsészettudományi Karán is.

Egedy Gergely az egyetemen elsajátított történelmet nemcsak szerette, hanem magas szinten művelte is. Kutatásai során a széles összefüggések és fontos részletkérdések

iránt fogékony gondolkodását és mélyreható történelmi ismereteit tudta hasznosítani, továbbá a már említett kiváló angol nyelvtudását is. Emellett német nyelvből is rendelkezik felsőfokú, valamint oroszból középfokú nyelvvizsgával.

Történészként a tanár urat különösen a Magyarországon mindig egy kicsit háttérbe szorított egyetemes történelem ragadta meg. Ezirányú érdeklődése már az egyetemen megmutatkozott, hiszen szakdolgozatához nem magyar vagy európai témát választott, hanem a távol-keleti Burmát. 1991-ben megvédett kandidátusi értekezését pedig Thaiföldről írta. Később az angolszász országokra és civilizációra koncentrált a figyelme. Nem meglepő, hogy az 1990-es években Nagy-Britannia és a brit világ egyik legjobb magyarországi szakértőjévé nőtte ki magát. Ezt támasztja alá, hogy több könyvet írt az Egyesült Királyság és Ausztrália történetéről. Az utóbbi évtizedben pedig sokat foglalkozott Nagy-Britannia és az európai integráció, illetve a brexit kérdéskörével. Ebben a témában könyvet is írt, a számos cikk és szakmai előadás mellett.

Egedy Gergely jóval később, már a rendszerváltás utáni években elvégezte a jogtudományi egyetemet is. Jogi tanulmányait az akkoriban még viszonylag új PPKE Jog- és Államtudományi Karán folytatta. A jog azonban különösebben nem kötötte le, jogi diplomáját később nem is nagyon hasznosította. Nem így az általa sokkal izgalmasabbnak talált szociológiát, amelyet ugyan az egyetemen még nem tanult, de ismerte, szerette és sokáig tanította is.

Hasonló a helyzet a politikatudománnyal is. A tágabb szakma ugyanis a professzor urat nemcsak történészként, hanem roppant művelt és problémaérzékeny politikatudósként, illetve eszmetörténészként is ismeri. A már említett 1991. évi kandidátusi értekezését sem a történészeknél védte meg, hanem a politikatudományi bizottság előtt. Egyetemi habilitációját 2005-ben azonban már egyetemes történelemből szerezte meg. Ennek fényében nem meglepő, hogy az MTA doktora címet 2017-ben szintén a történettudomány témakörében (azaz az MTA II. osztályánál) szerezte meg.

A tudományos életút egyik legfőbb témája a modern angolszász konzervativizmus kutatása lett. Ez a téma a történettudomány és a politológia határmezsgyéjén mozgott, hiszen eszmetörténetről van szó. Egedy professzor idővel a brit és az észak-amerikai konzervativizmus leginkább szakavatott magyarországi ismerője, szakértője lett. Erről tanúskodik két meghatározó, illetve a mai napig sokat idézett könyve is. A *Brit konzervatív gondolkodás és politika* (2005) című könyvéért 2006-ban a Magyar Politikatudományi Társaságtól elnyerte a Kolnai Aurél-díjat is. A könyvet méltató Körösenyi András a következő szavakkal jellemezte ezt a munkát: „E minőségében hazánkban úttörő jellegű munka, de a nemzetközi szakirodalomban sem akad sok

párja... Külön erénye Egedy Gergely művének, hogy új szemléletű megközelítésmódja, a tudományos igényessége és a rendkívüli alapossága mellett stílusa kellemes olvasmánnyá teszi. Noha a könyvből kiérezhető egyfajta érzelmi kötődés a konzervativizmus értékvilágához, sőt Egedy Gergely a thatcherizmussal szembeni ellenérzéseit sem rejti véka alá, ez nem veszélyezteti a munka tárgyilagosságát.”

Konzervatív gondolkodás és politika az Egyesült Államokban (2014) című monumentális monográfiájával pedig 2017-ben megszerezte az MTA doktora címet. De pályafutása során foglalkozott a konzervativizmus általános kérdéseivel, illetve dilemmáival is. Az erről szóló írásai a *Konzervativizmus az ezredfordulón* című könyvben láttak napvilágot 2001-ben. Itt jelent meg például a patricius és a plebejus konzervativizmusról szóló gondolata, amely aztán sokakat megihletett saját tanulmányaik és kutatásaik során. Végül meg kell említeni, hogy Egedy Gergely nemcsak szerzője, hanem szerkesztője is volt a *Magyar politikai enciklopédiának* (2019), amely főleg a konzervativizmushoz közel álló szerzőktől közölt szócikkeket. Kutatásai során a magyar konzervativizmusról sem feledkezett meg. Az utóbbi években leginkább Asbóth János és Kornis Gyula munkásságáról írt tanulmányokat.

A fent említett témakon kívül Egedy professzor rendelkezik még egy további meghatározó és fontos témával – a nemzetközi kapcsolatok elméletével és történetével. A *Bevezetés a nemzetközi kapcsolatok elméletébe* című könyve több kiadást élt meg (az első 2007-ben), és számos magyarországi egyetemen kötelező tananyag lett. Egy ideig a tanár úr a mi egyetemünkön is oktatott ilyen jellegű kurzust. Az utóbbi időben egyre jobban foglalkoztatja a civilizációs államok problematikája, amelynek szintén magyarországi úttörőjévé vált.

A tanár úr a publikációs fórumok tekintetében is hűséges típus. Nyilván az elmúlt három évtizedben számos rangos magyar és nemzetközi folyóiratban publikált, de legtöbb írása a *Magyar Szemle*, illetve a *Polgári Szemle* című folyóiratban jelent meg. Az általa szerzőként kedvelt és preferált sajtótermékek közé tartozik a *Magyar Hang* hetilap és a kéthetente megjelenő *Országút*. Habár kissé visszafogott, saját magát előtérbe soha nem helyező személyisége nem tette lehetővé számára, hogy „médiaszóttá” váljon, az egyes sajtóorgánumok mégis megtalálták a tanár urat, különösen az angolszász világgal kapcsolatos témákban. De tanárként a legfontosabb számára az a hatás, amelyet tanítványaira és kollégáira gyakorolt, akik körében Egedy Gergely már több évtizede közkedvelt és elismert. Születésnapjához a szerzői kollektíva és a kollégák, illetve a tanítványok nevében sok egészséget és boldogságot kívánunk, valamint sok új szakmai ötletet, publikációs témát és kutatói örömet!

A szerkesztők és a szerzők